

Peygamberimiz (a.s.), beş vakit namazını kılan kimseye Allah'ın
“cennet” va'ssıdettini, kılmayan kimseye ise bir va'ssıdinin bulunmadığını
bildirmiştir. 191;252;202;211;247;262;165;171;165;
146;239;150;
176;198;215;260;254;165;247;247;258;175;ﻌﺎﻟﻲ251;ﻦﹾ
165;ﺣﺴﻦﹶ
65261;ﺿﻮﺋﻬﻦ 65261;ﺻﻼﹼ
65259;ﻦ 65146;
65247;ﻮﻗﺘﻬﻦﻭﺍﻧﺘﻢ ﺭﻛﻮﻋﻬﻦ
65261;ﺧﺸﻮﻋﻬﻦ
65243;ﺎﻥﻟﻪ
65227;ﻠﻰﺍﻟﻟﻪ 65227;ﻬﺪ
65142;ﺍﻥ 65267;ﻏﻔﺮﻟﻪ 65261;
65251;ﻦﻟﻢ 65267;ﻔﻌﻞ
65235;ﻠﻴﺲﻟﻪ
65227;ﻠﻰﺍﻟﻟﻪﻋﻬﺪ
65165;ﹺﻥﺷﺎﺀ
65231;ﻔﺮﻟﻪ 65261;ﺍﹺﻥ
65207;ﺎﺀ 65227;ﺬﹼﺑﻪ “Allah, beş
vakit namazı (kullarına) farz kılmıştır. Kim abdesti güzelce alır, beş vakit namazı vaktinde
kılar, rükûunu, secdesini ve huşûunu tam yaparsa bu kimseye
Allah’ın onu bağışlayacağı (ve cennete koyacağına) dair ahdi (sözü) vardır.
Namazlarını kılmayan kimseye ise Allah’ın bir sözü yoktur. Dilerse onu bağışlar
(ve cennetine koyar), dilerse ona azap eder” (Ebû Dâvûd, Salat, 9; İbn
Mace, Salât 94.). Çünkü namazı terk etmek Allah’a isyan etmektir,
büyük günahtır. Yüce Allah Kur’ân’da, namazlarını
kılmayan kimselerin cezasını ç&ekeklerini bildirmektedir:
1601;َخَلَفَ
1605;ِنْ
1576;َعْدِهِمْ
1582;َلْفٌ
1575;َضَاعُوا
1575;لصَّلوةَ
1608;َاتَّبَعُو
75;
1575;لشَّهَوَات
16; 1601;َسَوْفَ
1610;َلْقَوْنَ
1594;َيًّا “Onlardan (peygamber ve salih

kimselerden) sonra yerlerine öyle bir nesil geldi ki namazı zayı ettiler ve şehvetlerine uydular. Bunlar, cehenneme atılacaklardır” (Meryem, 19/59). Bu âyet; namazlarını kılmayanların cehennemde cezalarını çeceklerini bildirmektedir.

Çünkü dinin direği ve mürsquo;minin miracı olan namazı kılmayan bir insan diğer dînî görevlerinde de gevşektir, günah bataklığına dalmış ve böylece nefesine zulmetmiştir demektir. İnsanın cennete girmesine vesile olan ibadetlerin başında namazın geldiğinde şüphe yoktur. Ebû Hureyre diyor ki: Birisi

Peygamberimize gelerek; Ey Allah’ın resulü, bana bir amel söyle ki, onu yaptığımda Cennet’e gireyim, demiş. Peygamberimiz:

تَعْبُدُ
اللّهَﻭﻻ َ
تُشْرِكُ
بِهِ
شَيْئاً،
وَتُقِيمُ
الصَّلوةَﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺑﺔ،
وَﺗﺆﺩﹼﻱ
الزَّكَاةَ،
وَتصُومُ
رَمَضَانَ،
قَالَ:
وَالَّذِي
نَفْسِي
بِيَدِهِﻻﺍﹶ
ﺯﻳﺪﻋﻟﻰﻫﺬﺍﺷﻴﺄﺍﺑﺪﻭﻻﺍﻧﻘﺺﹸﻣﻨﻪ ﻓﻠﻤﺎﻭ
ﹼ
ﻟﻲﻗﺎﻝﺍﻟﻨﺒﻲﺻﻟﻟﻲﺍﷲﻋﻠﻴﻪﺳﻠﻢ: مَنْ
سَرَّهُ أنْ
يَنْظُرَ
إلىﺭﺟﻞﻣﻦﺍﻫﻞﺍﻟﭽﻨﺔ
فَلْيَنْظُرْ إلىﻫﺬﺍ “ Allah’a ibadet eder, O’na hiçbir şeyi ortak koşmazsın; farz olan namazı kılar, farz olan zekatı verir ve Ramazan’da oruç tutarsın” buyurdu. Adam: -Ruhumu kudret elinde tutsan Allah’a yemin ederin ki, bunları yapar başka bir şey ilave etmem, dedi. Ve dönüp gitti. Bunun üzerine Peygamberimiz: -“Cennetlik bir adama bakarak mutlu olmak isteyen kimse bu adama baksın “buyurdu. (Buhari, Zekat 1; Müslim İman 4.) İbadetlerden maksat Allah’ı anmaktır. Allah’ı anmanın en güzel şekli ise namazdır. NAMAZ HER HÂL VE ŞARTTA KILINMALIDIR. Hiçbir şey; iş, ticaret, görev, meşgale ve mazeret mümini namazdan alıkoyamaz. Öyle buyuruyor Allah:
رِجَالٌ

لَاتُُلُوبُ
 05;ْ تِجَارَةٌ
 وَلَا بَيْعٌ
 عَنْ ذِكْرِ
 اللّهِ
 وَ.اِقَامِ
 الصَّلوةِ
 وَايتَاءِ
 الزَّكوةِ
 يَخَافُونَ
 يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ
 فيهِ
 الْقُلُوبُ
 وَالْاَبْصَ
 75;رُ “Hiçbir ticaretin, hiçbir alış verişin kendilerini,
 Allah’ı anmaktan, namazı kılmaktan, zekatı vermekten alıkoymadığı bir takım adamlar
 mescidlerde sabah akşam onu tespih ederler. Onlar, kalplerin ve gözlerin kıvranacağı bir
 günden korkarlar.” (Nur, 24/37). * Bu görevin yerine getirilmesi
 için dinimiz her türlü kolaylığı sağlamıştır: - Su bulamayanlar,
 teyemmüm ederek,[1] - Bir tehlikeden korkanlar yaya veya binit üzerinde,[2] - Yolcular,
 dört rekatlı farzları ikişer rekat olarak,[3] - Zaruret ve ihtiyaç halinde
 öğle ile ikindi, akşam ile yatsı namazlarını öğle veya ikinde, akşam veya yatsı vaktinde
 birleştirerek,[4] - Savaş halinde olanlar, nasıl güçleri yetiyorsa o şekilde,[5] - Korku
 halinde olanlar, yürüyerek veya binit üzerinde,[6] -Ayakta durmaya
 güçleri yetmeyen hasta ve özürlüler, oturarak, buna da
 güçleri yetmeyenler, yatarak namazlarını kılabilirler .[7] * Kadınların özeli
 halleri, deli olmak, bayılmak ve unutmak hariç namaz kılmamanın hiç bir mazereti
 yoktur. İman kalbine yerleşmiş ve gerçek mürsquo;min niteliğini kazanmış bir
 müslümana namaz kılmak ağır ve zor gelmez. Bunu Yüce Allah Kur’anda
 ifade ediyor ve şöyle buyuruyor:
 وَ.اسْتَعينُ
 08;ا
 بِالصَّبْرِ
 وَ.الصَّلوةِ
 وَاِنَّهَا
 لَكَبيرَةٌ
 اِلَّا عَ.لَى
 الْخَاشِعين
 14; “Sabrederek ve namaz kılarak (Allah’tan) yardım dileyin. Şüphesiz
 namaz, Allah’a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.” (Bakara, 2/45.)
 Mürsquo;min, namazlarına müdavimdir,[8] Namazlarını zevkle ve isteyerek
 kılar. Yüce Allah, Kur’aĉn’da, namazı üşene üşene kılmayı _
 [9]ve terk etmeyi münafık [10] ve kafirlerin niteliği olarak zikretmiştir.[11]
 NAMAZI KILMAMANIN HÜKMÜ Namazı kılmayan kimse, namazın
 farz oluşuna inanmadığı ve namazı önemsemediği veya tembelliği ve
 ihmalkârılığı ya da unuttuğu için kılmamıştır. Farz oluşuna inanmadığı ve
 önemsemediği için namazı kılmayan kimse mürsquo;min olamaz

¸ ül; ünkül; bu kimse Allah’; in kesin emrine inanmamaktadır. Farz oluşuna ve ümine inandığı halde tembelliği, ihmalkârılığı ve meşguliyeti sebebiyle şer’î; bir üzrül; olmadan namazını kılmayan kimse büyük günaha girmişdir. Bu konuda Allah Resulül; şüyle buyuruyor:

#1576;#1614;#1610;#1618;#1606;#1614;
#1575;#1604;#1603;#1615;#1601;#1618;#1585;#1616;
#1608;#1614;#1575;#65273;#1610;#1605;#1614;#1575;#1606;#1616;
#1578;#1614;#1585;#1618;#1603;#1615;
#1575;#65247;#65212;#65276;#1577;#1616;. "İman ile küfür arasındaki fark namazı terk etmektir"” [12] Yine benzer bir hadiste de:

#1576;#1614;#1610;#1618;#1606;#1614;
#1575;#1604;#1618;#1593;#1614;#1576;#1618;#1583;#1616;
#1608;#1614;#1576;#1614;#1610;#1618;#1606;#1614;
#1575;#1604;#1603;#1615;#1601;#1618;#1585;#1616;
#1578;#1614;#1585;#1618;#1603;#1615;
#1575;#65247;#65212;#65276;#1577;#1616;. "Kul ile küfür arasındaki fark namazı terk etmektir"”[13] buyurulmaktadır. Abdullah İbn Şakîk, “Rasulullah’;ın ashabı namaz hariç hiç bir amelin terkinin küfür saymazlardı"” demiştir. [14] Görüldüğü; zere namaz çok önemlidir. * Namaz, akıllı ve buluğa ermiş kadın ve erkek her mürsquo;mine farzdır. Namaz insanın Yaratan’;ına karşı kulluk görvidir. * Hür iradesiyle iman etmiş gerçek bir mürsquo;minin, her türlül; ibadetin kendisinde toplandığı namazı, terk etmesi mümkn değildir. Çünkül; namaz, mürsquo;minin nurudur .[15] * Mürsquo;min, bu ibadete sabırla kendisi devam ettiği gibi eşine ve çocuklarına da emreder. Yüce Allah,

#1608;#1614;#1575;#1618;#1605;#1615;#1585;#1618;
#1575;#1614;#1607;#1618;#1604;#1614;#1603;#1614;
#1576;#1616;#1575;#1604;#1589;#1617;#1614;#1604;#1608;#1577;#1616;
#1608;#1614;#1575;#1589;#1618;#1591;#1614;#1576;#1616;#1585;#1618;
#1593;#1614;#1604;#1614;#1610;#1618;#1607;#1614;#1575; ”Ailene namazı emret, kendin de ona sabret"” buyurmuştur (Tâhâ;20/ 132). Peygamberimiz (a.s.) de aile reislerine (Sebretül;' bnu Ma'bed (radiyallâhu anh)

#1608;#1593;#1606; #1587;#1610;#1585;#1577; #1576;#1606;
#1605;#1593;#1576;#1583; #1602;#1575;#1604;: #1602;#1575;#1604;#1614;
#1585;#1587;#1608;#1604;#1615; #1575;#1604;#1604;#1617;#1607;#1616; #
#1605;#1615;#1585;#1615;#1608;#1575;
#1575;#1604;#1589;#1617;#1614;#1576;#1609;#1617;#1614;
#1576;#1616;#1575; #1575;#65247;#65212;#65276;#1577;#1616;
#1573;#1584;#1575; #1576;#1614;#1604;#1614;#1594;#1614;
#1587;#1614;#1576;#1618;#1593;#1614;
#1587;#1616;#1606;#1616;#1610;#1606;#1614;. "Çocuklarınıza, onlar yedi yaşına geldiklerinde namaz kılmayı emredin"” talimatını vermiştir.[16] Namazın nasıl kılınacağını öğreten Peygamberdir. O,

#65211;#65247;#65262;#65255;#65264;#65243;#65251;#65166;
#65197;#65165;#65267;#65175;#65262;#65251;#65262;#65255;#65264;#iuml;
 “Benim namaz kıldığımı gördüğünüz gibi namaz kılınız"” buyurmuştur. [17] Fıkıh ve ilmiyal kitaplarında namazın kılınışı şekli, farzları, vacipleri, sünnetleri ve âdâbı detaylarıyla birlikte anlatılmıştır.

tayyareye bindirirler; bir günde mahall-i ikametimize gideriz. Yoksa, iki aylık bir çide aç, yayan, yalnız gitmeye mecbur olursun." Acaba şu adam inat edip, o tek lirasını bir define anahtarı hükmünde olan bir bilete vermeyip muvakkat bir lezzet için sefahete sarf etse, gayet akılsız, zararlı, bedbaht olduğunu en akılsız adam dahi anlamaz mı? İşte ey namazsız adam! Ve ey namazdan hoşlanmayan nefsim! O hâkim ise, Rabbimiz, Hâlıkımızdır. O iki hizmetâr yolcu ise: Biri mütedeyyin, namazını şevkle kılar; diğeri gafil, namazsız insanlardır. O yirmi dört altın ise, yirmi dört saat her gündeki ömürdür. O has çiftlik ise Cennettir. O istasyon ise kabirdir. O seyahat ise kabre, hatre, ebede gidecek beşer yolculuğudur. Amele göre, takvâ kuvvetine göre, o uzun yolu mütefâvit derecede kat ederler. Bir kısım ehl-i takvâ berk gibi, bin senelik yolu bir günde keser. Bir kısmı da hayal gibi, elli bin senelik bir mesafeyi bir günde kat eder. Kur'ân-ı Azîmüşşan şu hakikate iki âyetiyle işaret eder. O bilek ise namazdır. Bir tek saat, beş vakit namaza abdestle kâfi gelir. Acaba yirmi üç saatini şu kısacık hayat-ı dünyeviyeye sarf eden ve o uzun hayat-ı ebediyeye bir tek saatini sarf etmeyen, ne kadar zarar eder, ne kadar nefsinde zulmeder, ne kadar hilâf-ı akıl hareket eder! Zira, bin adamın iştirak ettiği bir piyango kumarına yarı malını vermek akıl kabul ederse-halbuki kazanç ihtimali binde birdir-sonra yirmi dörtten bir malını, yüzde doksan dokuz ihtimalle kazancı musaddak bir hazine-i ebediyeye vermemek ne kadar hilâf-ı akıl ve hikmet hareket ettiğini, ne kadar akıldan uzak düştüğünü, kendini âkıl zanneden adam anlamaz mı? Halbuki namazda ruhun ve kalbin ve aklın büyük bir rahatı vardır. Hem cisme de o kadar ağır bir iş değildir. Hem namaz kılanın diğeri mübah dünyevî amelleri, güzel bir niyetle ibadet hükmünü alır. Bu surette bütün sermaye-i ömrünü âhirete mal edebilir; fani ömrünü bir cihette ibka eder.” [1] Mâide, 5/6. [2] Bakara,2/239. [3] Müslim, Salâtü ’l-müsâfirîn, 4.I, 478. Ebû Davut, Salat, 27. II, 7. [4] Müslim, Salâtü ’l-müsâfirîn, 52, I, 490. Buhârî, Taksîrü ’s-salâti, 13, □□II.39. [5] Nisa, 4/102. [6] Bakara,2/239. [7] Al-i İmran, 3/191. [8] Meâric, 70/22-23. [9] Nisa, 4/142. [10] Tevbe, 9/54. [11] Müd&essir, 74/44. [12] Tirmizî, İman, 9. No: 2618. V, 13. [13] Tirmizî, îman 9, (2622); Ebû Dâvud, Sünnet 15, (4678); □□İbnu Mâce, Salât 77, (1078) [14] Tirmizî, İman, 9. No: 2622. I, 14. [15] el-Aclînî, II, 18. [16] Ebû Dâvud, Salât 26, (494); Tirmizî, Salât 299, (407);Ahmed, II, □□180,187. [17] Kâmil Miras, Tecrid-i Sarih Tercümesi ve Şerhi, II, 592.

[İslam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)